

Sygn. akt I NWW 182/22

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

[...]

od orzekania w sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w Warszawie,
sygn. XXV C 628/22

**stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek zgodnie
z właściwością przekazuje do rozpoznania Sądowi Okręgowemu
w Warszawie.**

UZASADNIENIE

Pismem z 26 kwietnia 2022 r. M. J. wniósł o wyłączenie od orzekania w sprawie sygn. akt XXV C 628/22 m.in. sędziów Sądu Okręgowego w W.: [...], wskazując, że wniosek nie spełnia kryteriów powołanych w art. 26 § 2 ustawy o Sądzie Najwyższym albowiem strona nie zarzuca braku niezawisłości lub niezależności sędziego, lecz brak uprawnień osoby do orzekania.

Postanowieniem z 28 czerwca 2022 r., II Co 245/22, Sąd Okręgowy w Warszawie, przekazał do rozpoznania Sądowi Najwyższemu wniosek M. J. o wyłączenie od rozpoznania sprawy ww. sędziów Sądu Okręgowego w W.

W dniu 29 września 2022 r. Sąd Najwyższy wystąpił do M. J. o wskazanie w terminie 7 dni, czy z uwagi na podniesione we wniosku o wyłączenie sędziego zarzuty, wnosi o rozpoznanie tegoż wniosku w trybie art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904; dalej: u.SN), czy też w trybie przewidzianym w art. 42a § 3 i n. ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jedn. Dz.U. 2020, poz. 2072 ze zm., dalej: p.u.s.p.), wskazując, iż brak stanowiska w wyznaczonym terminie będzie

równoznaczny z wnioskiem o nadanie wnioskowi o wyłączenie sędziego biegu w trybie art. 26 § 2 u.SN.

Pismem z 2 listopada 2022 r. (data prezentaty) M. J. oświadczył, że „złożył w piśmie wniosek o wyłączenie od orzekania w sprawie wskazanych osób w trybie art. 49 k.p.c.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 u.SN, do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Jednocześnie, stosownie do treści art. 26 § 3 u.SN, wniosek, o którym mowa w art. 26 § 2 u.SN, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

W przedmiotowej sprawie pełnomocnik M. J. jednoznacznie określił, że „wnosi on o wyłączenie od orzekania w sprawie wskazanych osób w trybie art. 49 k.p.c.”. Ponadto pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, że wniosek strony nie spełnia kryteriów powołanych w art. 42a p.u.s.p. oraz w art. 26 u.SN albowiem strona nie zarzuca braku niezawisłości lub niezależności sędziego albo umocowania organu powołanego do rozpoznania sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy, uznając się za niewłaściwy do rozpoznania wniosku, przekazał go na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 52 § 1 k.p.c. do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie jako sądowi właściwemu rzeczowo.

